

A ütésvédelem megértése

ANSI/ISEA 138 VS EN 388:2016+A1

Az ipari környezethez szükséges kézvédelem kiválasztásakor a kesztyűtanúsítás mögötti szabványok megértése elengedhetetlen a munkavállalók biztonságának garantálásához.

Két nemzetközileg elismert szabvány, az EN 388:2016+A1 és az ANSI/ISEA 138 ad útmutatást az ütésállóságra vonatkozóan, de ezek lényegesen eltérő megközelítéseket alkalmaznak. Bár mindkettő célja a kézsérülések, különösen a kézfej hátsó része sérüléseinek minimalizálása, vizsgálati módszereik mélysége és pontossága változó.

EN388:2016+A1

Az **EN388:2016+A1:2018** a mechanikai kockázatokra vonatkozó európai szabvány, amely a kopás-, vágás-, szakadás- és szúrásállóságot értékeli.

ABCDEF Ezenkívül egy opcionális ütésvédelmi tesztet is tartalmaz, amely a motorkerékpáros kesztyűkre vonatkozó szabványokon (EN 13594:2015) alapul. Ez a teszt 5 joule-os ütest fejt ki a lefedett területre. Az ujjak vagy a hüvelykujj területének felmérésére nincs külön követelmény.

Egy kesztyű akkor felel meg a vizsgálatnak, ha az átlagos erőátvitel 7 kN alatt marad, és egyetlen egyedi eredmény sem haladja meg a 9 kN értéket. Az eredmény megfelel/nem felelt meg, amit megfelelés esetén „P” (angolul pass) jelöl. Nincs teljesítményszályozás.

ANSI/ISEA 138

Ezzel szemben az Észak-Amerikában széles körben elfogadott **ANSI/ISEA 138** kifejezetten az ütésvédelemre összpontosító szabvány. Előírja az ujjpercek, az ujjak és a hüvelykujjak vizsgálatát, a kézfej hátsó részén található magas kockázatú területek teljes skálájára kiterjedően. Az EN 388 szabványhoz hasonlóan 5 joule-os üteket fejt ki, de három teljesítményszintből álló osztályozási rendszert kínál:

1. szint (≤ 9 kN): Alacsony kockázatú alkalmazásokhoz, például általános karbantartási vagy raktári feladatokhoz alkalmas, ahol alkalmanként ütdések előfordulhatnak.

2. szint (≤ 6.5 kN): Közepes kockázatú környezetekhez, például könnyű gyártáshoz, infrastrukturális munkákhoz vagy járműösszeszereléshez alkalmas.

3. szint (≤ 4 kN): Nagy kockázatú ágazatok számára terveztek, beleértve az olaj- és gázipart, a bányászatot, a bontást és a nehézipítést, ahol rendszeres, nagy energiájú ütések várhatók.

Ez a szintekre bontott megközelítés nagyobb átláthatóságot biztosít, és lehetővé teszi, hogy a biztonsági szakemberek pontosabban hozzáigazíthassák a kesztyűket a konkrét feladathoz és kockázatokhoz. Ezáltal jobb eredményeket érhetünk el a biztonság terén annak biztosításával, hogy a kesztyűk ne legyenek alulspecifikáltak és szükségtelenül nagyok az adott munkához.

Az ANSI/ISEA 138 rendszer egyik fő előnye, hogy a védelem szintje a kényelem vagy a kézügyesség feláldozása nélkül testreszabható. Mivel a felhasználók pontosan a kívánt ütésállósági szintnek megfelelő kesztyűt választhatnak, elkerülhetik a túlzott specifikáció hátrányait, mint például a csökkent rugalmasság, a kényelmetlenség vagy a csökkent tapintási érzékenység.

Míg az EN 388 továbbra is fontos szabvány, különösen a szélesebb körű mechanikai védelem terén, az ANSI/ISEA 138 kiemelkedik abban, hogy célzottabb, átláthatóbb és gyakorlatiasabb információkat nyújt az ütéssel kapcsolatos kockázatokról. Azokban a környezetekben, ahol a kézfej, különösen az ujjak és a hüvelykujjak sérülései komoly aggodalomra adnak okot, az ANSI/ISEA 138 tanúsítvánnyal rendelkező kesztyűk nagyobb magabiztosságot nyújtanak.